

EL DAVANTAL de PERE CALDERS

El món infeliç tornat a visitar

En aquesta zona de la civilització on ens ha tocat de viure (entre occidental i oriental), el nen, mascle, és el reiet de la casa. L'hereu del cognom i dels béns —pocs o molts—, l'encarregat de transmetre l'orgull i les glòries de la família, sovint una mica inventades, a les futures generacions. La nena, la dona, encara és una mena d'adornament molt estimat, però només complementari.

Dins aquest context, els savis han descobert la manera de predeterminar el sexe, la qual cosa vol dir que els futurs pares podran decidir «per endavant» si volen nen o nena. Em temo que si els preus de l'operació són raonables, ens amenaça una proliferació de nens, i no sé pas què hi guanyem. Els científics ens han dit repetidament, amb el to paternalista que els caracteritza quan s'adrecen als profans, que és perillós voler canviar els equilibris genètics o ecològics, i vet aquí que ara ens surten amb aquesta troballa que qui sap si no ens acaba de fer malbé. Potser hauria estat preferible poder determinar el grau d'intel·ligència i de bondat del fills.

Fer-se gran en edat, com és el meu cas, permet d'acumular unes determinades experiències. Em consta que el que contribueix a la felicitat de la parella no és pas el sexe dels descendents, sinó més aviat el seu entorn familiar. Ja ha estat dit que un home i una dona no s'uneixen només ells dos, perquè en realitat també es «casen» amb les famílies respectives i això és un niu de raons. Si hi hagués una manera científica de predeterminar-ho, ajudaria molt.

Però ja que avancem tant, trobo que els éssers en etapa de projecte també tenen uns drets inalienables. Haurien de poder triar els pares, i les famílies dels pares, amb totes les connotacions de tipus econòmic i social que això comportaria. Una veritable revolució!

Ignoro si les organitzacions feministes han expressat algun punt de vista sobre el tema que tracto. Em semblaria molt interessant que ho fessin, perquè correm el risc que ens converteixin la parella en un petit ranxo experimental, en una caricatura d'aquests ramaders del sud que produeixen vaques lleteres o toros de toreig, d'acord amb les fluctuacions de la demanda i l'exigència dels beneficis. Ara es queixen perquè els toros els surten cada cop més mansos, amb gran deslluïment d'això que en diuen la festa nacional de la seva nació.

Hi ha molta gent preocupada per la por que la cibernetica no ens converteixi en uns ordinadors amb cames, obedients i submisos als programes preestablerts. És possible que hi toquin... Entre això, els nens-proveta i el sexe a la carta, no m'estranyaria que a la curta o a la llarga (més aviat a la curta) tots plegats acabarem per fer-nos l'amor a control remot, amb un paquet de piles alcalines o una bateria —recarregable— de níquel cadmi. Sense renunciar a tenir la parella.